

ŻYCIE WANGELIA

ŚWIĘTO CHRZTU PAŃSKIEGO, *A* Mt 3,13-17* 12.01.2014

Jezus przyszedł z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć chrzest od niego. Lecz Jan powstrzymał Go, mówiąc: „To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?” Jezus mu odpowiedział: „Pozwól teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe”. Wtedy Mu ustąpił. A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosa i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego. A głos z nieba mówił: „Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”.

„Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”. Te uroczyste słowa rozbrzmiewają podczas dzisiejszego święta Chrztu Pańskiego. Zapraszają one nas do ponownego przeżycia chwili, w której ochrzczony przez Jana Jezus wychodzi z wód rzeki Jordan, a Bóg Ojciec objawia Go jako swego Jednorodzonego Syna, jako Baranka, który bierze na siebie grzech świata, podczas gdy Duch Święty w postaci gołębicę zstępuje na Jezusa rozpoczynającego publicznie swą zbawczą misję; misję, którą charakteryzuje styl cichego i pokornego sługi, gotowego do całkowitej ofiary z siebie: „Nie będzie wołał ni podnosił głosu... Nie złamie trzciny nadłamanej, nie zagasi knotka o nikłym płomyku. On niezachwianie przyniesie Prawo” (Iz 42,2-3). Liturgia przybliży nam na nowo zdarzenie ewangeliczne: pośród skruszonej rzeszy ludzi idącej do Jana Chrzciela, aby otrzymać od niego chrzest, jest obecny również Jezus. Oto urzeczywistnia się obietnica, a przed całą ludzkością otwiera się nowa era. Człowiek ten, który pozornie nie odróżnia się od pozostałych, w rzeczywistości jest Bogiem, który przeszedł do nas, ażeby tym, którzy Go przyjmą dać moc, „aby stali się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego – którzy... z Boga się narodzili” (J 1,12-13).

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy jestem świadomy, że Chrystus wziął na siebie także i moje grzechy? Czy mam świadomość, że grzech jest przerażająco smutny? Czy przepraszam Boga za swoje grzechy?

Do wykonania: Przeżyję ten tydzień bez grzechu ciężkiego i świadomie popełnionego grzechu lekkiego.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

13.01 (poniedziałek) Wspomnienie św. Hilarego, biskupa i doktora Kościoła

Żył w latach 310 – 367 r. Z pism św. Hilarego: „Ojcze, Boże wszechmogący! Jestem świadomy tego, że głównym zadaniem mojego życia i moim obowiązkiem względem Ciebie jest to, aby każde moje słowo i każda moja myśl były tylko o Tobie. Dar mowy, który od Ciebie otrzymałem, nie może mi przynieść żadnej większej nagrody jak właśnie te, abym Ciebie głosząc, Tobie służył i wykazywał nieoświeconemu światu oraz zaprzeczającym temu heretykom, że jesteś Ojcem Jednorodzonego Boga”.

15.01 (środa) Wspomnienie św. Pawła z Teb, pustelnika

Paweł urodził się w Tebach - starożytnej stolicy faraonów - w 228 r. Za jego czasów Teby były tylko małą wioską. Pierwsze lata spędził szczęśliwie w domu rodzinnym. Odebrał bardzo staranne wychowanie, biegle władał greką i egipskim. Wcześniej stracił rodziców i odziedziczył po nich okazały majątek. Gdy miał ok. 20 lat, w 250 r. rozpoczęły się prześladowania Decjusza. Dowiedziawszy się, że jego szwagier-poganin, chcący przejąć jego bogactwa, planuje wydać go w ręce prześladowców, Paweł porzucił wszystko, co posiadał, odszedł na pustkowie i zamieszkał w jaskini. Prześladowanie trwało krótko, bo zaledwie dwa lata, ale Paweł tak dalece zasmakował w ciszy pustyni, że postanowił tam pozostać na zawsze. Jako pustelnik spędził samotnie 90 lat! Zmarł mając 113 lat w 341 r.

17.01 (piątek) Wspomnienie św. Antoniego, opata

Antoni (zwany później Wielkim) urodził się w Środkowym Egipcie w 251 r. Miał zamożnych i religijnych rodziców, których jednak wcześniej stracił (w wieku 20 lat). Po ich śmierci, kierując się wskazaniem Ewangelii, sprzedał ojcowiznę, a pieniądze rozdał ubogim. Młodszą siostrę oddał pod opiekę szlachetnym paniom, zabezpieczając jej byt materialny. Sam zaś udał się na pustynię w pobliżu rodzinnego miasta. Tam oddał się pracy fizycznej, modlitwie i uczynom pokutnym. Podjął życie pełne umartwienia i milczenia. Nagła zmiana trybu życia kosztowała go wiele wyrzeczeń, a nawet trudu. Słyszał ze świętości i mądrości. Walki wewnętrzne, jakie ze sobą stoczył, stały się później ulubionym tematem malarzy (H. Bosch, M. Grunewald) i pisarzy (G. Flaubert, A. France).

WARTO WIEDZIEĆ

DZIEŃ JUDAIZMU - święto w polskim Kościele katolickim, ustanowione przez Konferencję Episkopatu Polski w 1997 roku, obchodzone corocznie 17 stycznia, tj. w wigilię Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Dzień Judaizmu ma na celu ponowne odkrycie więzi z judaizmem poprzez wglębiecie się we własną (katolików) tajemnicę. *„Życzę nam wszystkim, by kolejne Dni Judaizmu były ważnym i dobrym wydarzeniem dla Kościoła katolickiego. Jeśli przyniosą katolikom lepsze zrozumienie nieprzemijającej wartości judaizmu, który zawiera odniesienie do najgłębszej prawdy o świecie, to i my, Żydzi, będziemy usatysfakcjonowani. Jeśli przyniosą szersze zrozumienie, dlaczego Jan Paweł II powiedział, że "antysemityzm jest grzechem", będziemy po prostu wdzięczni”* (Stanisław Krajewski, współprzewodniczący Polskiej Rady Chrześcijan i Żydów oraz przewodniczący Forum Żydowskiego).

TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN – w chrześcijaństwie jest to tydzień od 18 (do 1969 dzień 18 stycznia był świętem katedr św. Piotra w Rzymie) do 25 stycznia tj. do Nawrócenia św. Pawła, Apostoła). Tydzień ten został zaproponowany w 1908 r. przez ks. Paula Wattsona założyciela wspólnoty Franciszkanów Pojednania. Sobór watykański II w Dekrecie o ekumenizmie nalegał na tę modlitwę, potwierdzając "swą świadomość, że ten święty plan pojednania wszystkich chrześcijan w jedności jednego i jedyne Kościoła Chrystusowego przekracza ludzkie siły i zdolności". W ramach Tygodnia odbywa się na całym świecie szereg konferencji, spotkań i nabożeństw organizowanych przez Rady Ekumeniczne, Konferencje Episkopatów i inne organy Kościołów różnych krajów.